

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/254/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214212763
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214212763.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, K., proti odporkyni: V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, K., prechodne bytom T. XXX/XX, K., zastúpená: JUDr. Gabriel Szabó, advokát so sídlom Kostolné nám. 32, Kolárovo, o náhradu škody vo výške 410,80 eur, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10C/179/2014-72 zo dňa 28. apríla 2015 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania v spojitosti s opravným uznesením č. k. 10C/179/2014-85 zo dňa 2. marca 2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov náhradu trov konania do rúk jej právneho zástupcu v sume 76,19 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1, 3, § 137, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) a tým, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal rozdelenia hnutelných vecí, ktoré mali tvoriť spoluvlastníctvo účastníkov konania. Na výzvu súdu písomným podaním dňa 22.05.2014 špecifikoval a doplnil svoj nejasný návrh, v ktorom okrem iného uplatnil voči odporkyni nárok na náhradu škody v sume 410,80 Eur, ktorá mu mala byť spôsobená násilným vniknutím do jeho izby odporkyňou. Súd uznesením zo dňa 11.06.2014 vylúčil návrh navrhovateľa o náhradu škody v sume 410,80 Eur na samostatné konanie. Navrhovateľ prípisom zo dňa 25.03.2015 svoj návrh vzal späť a navrhol konanie zastaviť. Odporkyňa námietky proti zastaveniu konania nemala, uplatnila si však voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania sumou 76,19 eur za dva úkony právnej služby. K tomu súd uviedol, že späťvzatie návrhu sa neprieči zákonu, preto konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP zastavil. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že v danom prípade k späťvzatiu návrhu nedošlo pre dobrovoľné plnenie odporkyňou, ktorá vo svojom písomnom vyjadrení namietala opodstatnenosť navrhovateľom uplatneného právneho nároku, preto súd podľa § 146 ods. 2 OSP priznal odporkyni náhradu trov konania sumou 76,19 eur za dva úkony právnych služieb uplatnených podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to prevzatie veci dňa 29.12.2004 (správne malo byť 29.12.2014) (podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky) v sume 29,88 eur, písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 01.01.2015 (podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1, písm. c/ vyhlášky) v sume 29,88 eur, režijný paušál k dvom úkonom právnej služby 1 x 8,04 eur a 1 x 8,39 eur (podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), t.j. spolu 76,19 eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v odvolacej lehote podanie, ktoré označil ako „Vyjadrenie“ (č.l. 75 spisu), ktoré súd prvého stupňa podľa obsahu vyhodnotil ako odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania. Navrhovateľ dôvodil tým, že bol oslobodený

od súdnych poplatkov, k späťvzatiu návrhu došlo skôr, ako sa začalo pojednávanie a tiež poukázal na § 147a ods. 1 až 6 OSP s tým, že protistrana má zaplatiť 15 eur, zastúpená advokátom 100 eur. Záverom dodal, že on bol poškodený, preto je podľa neho absurdné, aby mal platiť trovy.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 219 OSP potvrdiť.

Predmetom konania bol nárok navrhovateľa na náhradu škody vo výške 410,80 eur, ktorý bol uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 10C/87/2014-14 zo dňa 11.06.2014 vylúčený na samostatné konanie. Dňa 04.03.2015 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie navrhovateľa, v ktorom uviedol, že berie návrh späť a žiada o dočasné zastavenie konania na neurčito (č.l. 45 spisu). Na základe výzvy súdu prvého stupňa navrhovateľ svoje podanie upresnil a v podaní zo dňa 25.03.2015 uviedol, že svoj návrh berie späť a navrhuje konanie zastaviť (č.l. 62 spisu). Súd prvého stupňa vyzval odporkyňa na vyjadrenie k späťvzatiu návrhu a k trovám konania. Odporkyňa vo svojom vyjadrení nenamietala proti späťvzatiu návrhu, pričom si uplatnila trovy konania vo výške 76,19 eur. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP (nepriзнание náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.09.2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010).

Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c) OSP s § 146 ods. 2 OSP vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu,

je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo 225/2010).

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP je všeobecnou a teda subsidiárnou úpravou k ustanoveniu § 146 ods. 2 OSP, upravujúcemu zásadu zodpovednosti za zavinenie, použije sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania len vtedy, ak nejde o zavinenie zastavenia konania jedným z účastníkov konania v zmysle § 146 ods. 2 prvej alebo druhej vety OSP. Z uvedeného vyplýva záver, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania účastníkmi konania a až následne, ak zavinenie nemožno pričítať žiadnemu z účastníkov, rozhodnúť o trovách zastaveného konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

V danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa, ktorý vzal svoj návrh späť v plnom rozsahu bez uvedenia dôvodu a bez toho, aby odporkyňa splnil to, čoho sa petitom domáhal. Na základe uvedeného súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením priznal odporkyni trovy konania a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa.

K odvolacej námietke navrhovateľa týkajúcej sa jeho oslobodenia od súdnych poplatkov odvolací súd uvádza, že oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 OSP neznamená súčasne aj zbavenie zodpovednosti účastníka konania za výsledok sporového konania. To znamená, že v prípade, ak účastník konania, ktorý bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov zavini zastavenie konania, bude za podmienok podľa § 146 ods. 2 OSP zaviazaný na znášanie náhrady trov konania spôsobených druhému účastníkovi (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6 Obo 181/2007, 6 Obo 103/2008 zo dňa 29. mája 2009).

Okrem toho odvolací súd dáva do pozornosti, že späťvzatie návrhu na začatie konania pred prvým pojednávaním nemá žiadny vplyv na rozhodnutie o trovách konania. Pokiaľ dôjde k späťvzatiu návrhu na začatie konania skôr ako sa začalo pojednávanie, rozhoduje súd o vrátení súdneho poplatku za návrh (§ 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov), posudzovanie nároku účastníka na náhradu trov konania od toho však nie je závislé. Taktiež poukazovanie na ustanovenie § 147a OSP v podanom odvolaní nemá vo vzťahu k prejednávanej veci žiadnu súvislosť a ani relevanciu. Preto odvolací súd považoval aj tieto odvolacie námietky navrhovateľa za neopodstatnené.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvého stupňa priznal odporkyni náhradu trov konania v sume 76,19 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom je potrebné dodať, že výška priznanej náhrady trov konania nebola v odvolaní navrhovateľa ani namietaná.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a odporkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.